

Doc. PhDr. Martin Kovář, Ph.D.

**Koncepce rozvoje Ústavu světových dějin
Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze**

(1. 12. 2009 – 30. 11. 2012)

Tento projekt obsahuje stručný nástin současného stavu pracoviště (včetně zhodnocení realizace cílů dosavadní koncepce) a také výhled pro nadcházející tři roky (2009-2012) v souladu s opatřením děkana FF UK v Praze č. 16/2006.

I) Oblast personálního rozvoje

Ústav světových dějin FF UK v Praze (dále jen ÚSD) je i pro následující tříleté období (od 1. 12. 2009 do 30. 11. 2012) velmi dobře personálně vybaven, dokonce lépe než pro období předchozí (podrobněji viz níže); tvoří jej 13 akademických pracovníků (12,375 úvazku) a 1 sekretář (0,5 úvazku).

Ústav je rozdělen do 4 seminářů:

- Seminář středověkých dějin (2 členové; 2,0 úvazku)
- Seminář novověkých dějin (4 členové; 3,875 úvazku)
- Seminář nejnovějších dějin (4 členové; 3,5 úvazku)
- Seminář obecných a komparativních dějin (3 členové; 3,0 úvazku).

Tato struktura je naprosto vyhovující, odpovídá platným akreditacím i mým představám o dalším směřování ÚS; kromě toho nabízí studentům široký výběr při volbě specializace (navazující magisterské a doktorské studium).

Z hlediska personálního složení patří ÚSD k pracovištím, která nemají (v rámci studijního oboru Historie, o němž jako o celku platí totéž) problém s akreditacemi (v žádném stupni). Tato skutečnost je dána jeho kvalitní kvalifikační strukturou:

- 3 profesori (na celý úvazek)
- 6 řádně habilitovaných docentů (5 na celý úvazek, 1 na úvazek 0,875)
- 3 odborní asistenti s titulem CSc. či Ph.D. (2 na celý úvazek, 1 na úvazek 0,5)
- 1 asistent (na celý úvazek).

Současné personální složení ústavu proto hodnotím jako bezproblémové jak z hlediska kvalifikační struktury a věku jeho členů (ve všech kategoriích), tak z hlediska metodologické pestrosti, kterou pokládám za stejně významnou.

Výhled do dalších tří let souvisí stejně jako před třemi lety se dvěma zásadními skutečnostmi, tj. s metodikou výpočtu tzv. „mzdových balíčků“ a s kvalifikační strukturou ÚSD.

1) Pokud jde o první skutečnost – vzhledem ke kritériím, podle nichž jsou a, jak alespoň předpokládám, nadále budou základním součástí přidělovány finanční prostředky (počet studentů, počet absolventů, kvalifikační struktura, publikační činnost, úspěšnost při získávání grantů, výzkumných záměrů atd.), jsem přesvědčen, že v nich ústav i nadále obstojí.

2) Pokud jde o druhou skutečnost, v první řadě je třeba zhodnotit, do jaké míry se podařilo naplnit mé představy o kvalifikačním růstu členů ÚSD. V tomto ohledu konstatuji:

1) Mgr. Ondřej Vojtěchovský měl složit státní rigorózní zkoušku a předložit k obhajobě disertační práci. První bod je realizován (Ondřej Vojtěchovský zkoušku s úspěchem složil a získal titul PhDr.); také druhý bod je takřka naplněn, disertační práce je fakticky napsána a po nezbytném „posledním čtení“ bude předložena na Oddělení vědy FF UK do konce mého stávajícího funkčního období, tj. do 30. listopadu 2009).

2) PhDr. Václav Drška, Ph.D., PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D. a PhDr. Jan Županič, Ph.D. měli zahájit habilitační řízení. V případě Václava Horčíčky a Jana Županiče jsou mé představy naplněny, oba kolegové úspěšně prošli habilitačním řízením a byli rektorem UK jmenováni docenty světových a obecných dějin. Příprava na habilitační řízení Václava Dršky je podle jeho slov před dokončením; samotné habilitační řízení Václav Drška dle svých slov zahájí v akademickém roce 2009-2010. Vzhledem k tomu, že ÚSD disponuje dostatečným počtem profesorů a docentů, nepokládám toto prodlení za nijak fatální, a to tím spíš, že se Drškova práce na habilitaci chýlí ke konci.

3) Pokud jde o profesorská řízení, ve své předchozí Konceptci kandidáta na vedoucího základní součásti jsem uvedl, že v tomto tříletém období není jejich zahájení nezbytně nutné, ale že i zde existuje jistý výhled, týkající se všech řádně habilitovaných docentů. Ve skutečnosti se podařilo posílit ÚSD i v tomto směru: doc. PhDr. Luďa Klusáková, CSc. získala na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci titul profesorky historie, a rozšířila tak řady našich profesorů.

Tolik k naplnění mých představ o kvalifikačním růstu členů ÚSD v uplynulém tříletém období. Jako ředitel pracoviště s ním mohu být spokojen.

Pokud jde o výhled na další tříleté období,

1) Seminář středověkých dějin je třeba jako jediný nutně personálně posílit (ze 2,0 na minimálně na 2,5, pokud možno na 3,0 úvazku, což je i jeho faktický stav – PhDr. et ThLic. Drahomír Suchánek, Ph.D. na ÚSD již několik let působí, jeho plat je však financován z výzkumného záměru, nikoli z prostředků fakulty); tato potřeba je dána zejména velkým objemem práce v bakalářském studijním programu i s ohledem na další projekty pracoviště (viz dále);

2) v případě Semináře novověkých dějin a Semináře obecných a komparativních dějin není personální posílení nezbytně třeba, byť by i v tomto případě nebylo na škodu získat pro oba semináře poloviční úvazek; oba semináře jsou nicméně v současné době velmi dobře zajištěny;

3) pokud jde o Seminář nejnovějších dějin, před dvěma lety byl ve výběrovém řízení přijat jako odborný asistent PhDr. Stanislav Tumis, M.A., Ph.D. Vzhledem k tomu, že od října 2009 bude působit též na Ústavu slavistických a východoevropských studií, bylo pro ÚSD vypsáno výběrové řízení ve výši 0,7 úvazku (na post odborného asistenta), do něhož se přihlásili tři uchazeči; proto předpokládám, že bude tento seminář personálně i nadále výtečně vybaven. Vzhledem k tomu, že v následujícím tříletém období dovrší prof. PhDr. Vladimír Nálevka, CSc. sedmdesát let, dojde po dohodě s ním ke snížení jeho úvazku; pan profesor bude nicméně na ÚSD i nadále působit a přispívat svou odbornou erudicí k jeho fungování.

Další důležité poznámky

1) Vzhledem ke kvalifikační struktuře ÚSD není s výjimkou výše zmíněné habilitace dr. Dršky další odborný růst jeho členů v následujícím tříletém období nezbytně nutný

(například s ohledem na zajištění akreditací). Přesto soudím, že by kvalifikační struktura ústavu prospěla, kdyby někdo z habilitovaných kolegů a kolegyně zahájil profesorské řízení. Pokud se tak stane, bude mít veškerou podporu vedení pracoviště.

2) I pro následující období pokládám za nesmírně důležité, aby drtivá většina členů ústavu měla nadále hlavní pracovní poměr na FF UK, tj. aby ÚSD byl jejich hlavním působištěm, tak jako dosud. Posílení pracoviště externisty nepokládám za nutné, mimo jiné vzhledem k existenci dalších historických a „příbuzných“ pracovišť na fakultě.

II) Rozvoj pedagogické činnosti

Pokud jde pedagogickou činnost, je zaměření Ústavu světových dějin pro následující tři roky do značné míry dáno platnými akreditacemi. V současné době se ústav podílí na zabezpečení výuky:

- 1) bakalářského jednooborového studia Historie (platnost akreditace do roku 2011);
- 2) magisterského navazujícího jednooborového studia Historie a magisterského navazujícího studia Historie v kombinaci (platnost akreditace do roku 2011);
- 3) magisterského dvouoborového (pětiletého) studia Historie (studium fakticky končí; platnost akreditace do roku 2011);
- 4) magisterského jednooborového (pětiletého) studia Historie (tzv. v útlumu; platnost akreditace pro dostudování);
- 5) doktorského studia v oboru Historie/Obecné dějiny (platnost akreditace do roku 2016).

6) Roku 2009 prošel všemi fakultními i univerzitními grémii úspěšně nový akreditační projekt ÚSD – jednooborové i dvouoborové bakalářské studium nazvané Historie – evropská studia, s jehož výukou se v případě úspěchu u Akreditační komise při MŠMT začne v akademickém roce 2010-2011.

K z výše uvedeným bodům podrobněji:

1) Tříleté bakalářské jednooborové studium Historie

V tomto bodě nemám co měnit na své představě z předchozí Koncepce kandidáta na vedoucího základní součásti. Jednoznačným cílem výuky v této formě studia musí být i nadále nejen příprava absolventů s odpovídajícím profilem (viz akreditace tohoto studijního programu), ale také příprava absolventů, kteří budou vidět jako naprosto přirozené pokračování v magisterském studiu na naší fakultě (ať už přímo na oboru Historie nebo na některém z příbuzných oborů). Tuto skutečnost chápu dlouhodobě jako zásadní; na základě dosavadních zkušeností z přijímacího řízení se totiž neustále potvrzuje mé přesvědčení, že úroveň absolventů bakalářských historických programů z řady jiných vysokých škol úroveň „našich“ bakalářů zdaleka nedosahuje. Řečeno – opakovaně – jinými slovy: studenti našich magisterských studijních programů budou tak kvalitní, jak kvalitní bakaláře si sami vychováme.

2) Dvouleté magisterské navazující jednooborové studium a dvouleté magisterské navazující Historie studium v kombinaci

V obou případech se jedná o velmi důležitý stupeň studia; v první řadě je tomu tak proto, že jeho absolventy lze pokládat (na rozdíl od bakalářské formy studia) za profesionální historiky, za druhé proto, že právě z nich by se měli v první řadě rekrutovat naši budoucí doktorandi (přirozeně při zachování otevřeného přijímacího řízení pro zájemce z jiných, příbuzných oborů i z jiných vysokých škol).

3-4) Pětileté dvouoborové magisterské studium a magisterské jednooborové (pětileté) studia (v útlumu; na dostudování)

Toto studium na FF UK v Praze fakticky končí, a proto zde není třeba psát o žádných výhledech. Kombinaci s jinými obory, kterou pokládám za ideální (mimo jiné proto, že zabraňuje příliš úzké specializaci, nemluvě o větší možnosti uplatnění na trhu práce), bude zajištěna především díky existenci dvouletého magisterského navazujícího studia Historie v kombinaci (viz výše).

5) Doktorské studium

Jedna z priorit ÚSD. Z tohoto důvodu jsme s předsedou oborové rady, prof. PhDr. Alešem Skřivanem, CSc., velmi spokojeni s tím, že Akreditační komise při MŠMT prodloužila akreditaci studijního oboru Historie/Obecné dějiny bez jediné připomínky na dalších osm let, tj. do roku 2016.

V současné době má ústav téměř sedm desítek doktorandů v interní a kombinované formě studia. Pro následující období počítám s udržení tohoto počtu (v zásadě v souladu s představou vedení fakulty o maximálním počtu doktorandů na jednoho školitele). Důraz, kladený na vyšší počet dokončených doktorských prací (při zachování jejich vysoké kvality), se již projevil v posledních letech, kdy byly na ÚSD obhájeny výtečné doktorské disertace (nárůst, patrný zejména v roce 2008, pokračuje i v roce 2009; kromě již obhájených prací jsou další obhajoby naplánovány na podzim tohoto roku).¹

K prioritám ústavu patří tzv. doktorské semináře, na nichž studenti prezentují dílčí výsledky své práce a konfrontují je s výsledky bádání svých kolegů. V tomto ohledu již dlouhodobě výtečně funguje Seminář obecných a komparativních dějin; v posledních dvou letech se k němu přidaly i další semináře ústavu.

6) Přípravované jednooborové i dvouoborové bakalářské studium nazvané Historie – evropská studia je výlučným projektem ÚSD, zcela nezávislým na ostatních historických pracovištích. V případě úspěchu u Akreditační komise při MŠMT počítám s tím, že půjde o exkluzivní studijní obor s maximálním počtem 15 přijatých studentů v ročníku, který bude klást vysoké nároky na jazykovou vybavenost studentů i na jejich další schopnosti. Jeho absolventi by měli mít možnost pokračovat v magisterském stupni studia oboru Historie na naší fakultě i ve studiu v řadě dalších příbuzných oborů.

Další důležité poznámky

1) V současné době je v rámci tří historických ústavů na FF UK před dokončením žádost o reakreditaci bakalářského jednooborového studia Historie a žádost o akreditaci dvouoborového bakalářského studia Historie (do fakultních grémií budou žádosti postoupeny na počátku akademického roku 2009-2010).

¹ V letech 2006-2009 byly na ÚSD obhájeny tyto doktorské práce: Milena Dundrová (*Anglo-francouzské vztahy v období náboženských válek ve Francii v druhé polovině 16. století*; 2006), Drahomír Suchánek (*Vrchol otosko-sálského systému říšské církve (vztahy imperia a sacerdotia na přelomu prvního a druhého tisíciletí)*; 2006), Hana Sobotková (*Balkán mezi Evropou a Orientem*; 2007), Adam Votruba (*Zbojníci a loupežníci ve střední Evropě 18.-20. století – realita a tradice v komparativní analýze*; 2007), Tomáš Chrobák (*Les slavissants français et leur rôle dans la vie publique (1863-1920)*; 2008), Roman Míšek (*Diplomat a cestovatel Anton Prokesch von Osten a rakouský postoj k řeckému povstání v letech 1826-1830*; 2008), Lukáš Novotný (*Postoj konzervativní Baldwinovy vlády k pokusům o vytvoření systému kolektivní bezpečnosti ve 20. letech 20. století*; 2008), Jaromír Soukup (*Britové v Porýní. Příspěvek ke studiu britské okupace Kolínské zóny v letech 1918-1926*; 2008), Miroslav Šedivý (*Rakousko a východní otázka 1829-1841*; 2008), (Stanislav Tumis (*Postavení žen a „ženská otázka“ v pozdně viktoriánské a edwardiánské společnosti*; 2008), Marek Matějka (*Hubert ze Silvy Candidy. Mezi reformou a pádem jednoty*; 2009) a Valburga Vavřínová (*Životní styl a kultura každodenního života ruské společnosti pozdního středověku očima Západoevropanů*; 2009).

2) Zároveň se ÚSD společně s Ústavem českých dějin a Ústavem hospodářských a sociálních dějin chystá přikročit k reakreditaci magisterského navazujícího jednooborového studia Historie a magisterského navazujícího studia Historie v kombinaci.

3) Kromě výše uvedených oborů pracovali členové ÚSD v předchozích letech též na žádosti o udělení nové akreditace bakalářského studia oboru Historické vědy (tzv. „společný bakalář“); tento projekt byl však po vzájemné dohodě odsunut stranou.

4) Stávající počet studentů na oboru Historie pokládám za takřka ideální; po mém soudu je možné jeho mírné navýšení (řádově o dvě až tři desítky), nikoli však za cenu snížení nároků na uchazeče.

5) V programu Erasmus sehrála v posledních letech vpravdě neocenitelnou roli prof. PhDr. Lud'a Klusáková, CSc., vedoucí Semináře obecných a komparativních dějin. Vzhledem k náročnosti této práce se do ní úspěšně zapojil též PhDr. Ondřej Vojtěchovský a kolegové z dalších historických pracovišť (doc. PhDr. Martin Nejedlý, Dr., PhDr. Michal Pullmann, Ph.D. a Mgr. Daniela Tinková, Ph.D.). Já sám budu i nadále usilovat o to, aby kolegové, kteří se na erasmovském programu podílejí, byli patřičně oceněni.

6) V souvislosti s pedagogickou činností jsem již ve svém předchozím projektu z roku 2006 konstatoval, že pokládám za nutné udržení zastupitelnosti jednotlivých členů ÚSD v rámci výuky v bakalářském i magisterském studijním programu. Po tříleté zkušenosti mohu říci, že je tato zastupitelnost zajištěna velmi dobře (jako příklad lze uvést ochotu a faktickou připravenost doc. Dany Pickové a dr. Václava Dršky podílet se pro případ potřeby na výuce základních kurzů raného novověku; v případě prof. Ludi Klusákové, prof. Aleše Skřivana, doc. Václava Horčíčky, doc. Františka Stellnera a dr. Karla Kubiše platí totéž pro výuku základních kurzů nejnovějších dějin, stejně jako v případě doc. Martina Kováře, doc. Jana Pelikána, dr. Stanislava Tumise a dr. Ondřeje Vojtěchovského pro výuku základních kurzů dějin novověku). Totéž platí o spolupráci a zastupitelnosti v rámci jednotlivých seminářů v magisterském stupni studia. Tuto skutečnost je třeba mít i nadále pečlivě na zřeteli při personální politice vedení ústavu. Stejně jako před třemi lety pokládám úzkou specializaci jeho členů za žádoucí jen do určité míry; ve schopnosti a ochotě „podřídit se“ – alespoň zčásti a na jistou dobu – potřebám ústavu vidím i nadále nutný předpoklad, zvažovaný při přijetí každého nového člena tohoto pracoviště.

7) Počínaje akademickým rokem 2006-2007 jsem v souladu se svou Konceptí kandidáta na vedoucího základní součásti zahájil užší spolupráci s českými i zahraničními historickými pracovišti, vedoucí k obohacení výuky studentů historie na FF UK, a to ve formě volného přednáškového cyklu domácích i zahraničních odborníků. V jeho rámci pod hlavičku ÚSD přednášeli například doc. PhDr. Radek Fukala, Ph.D. z Filozofické fakulty Univerzity v Hradci Králové či PhDr. Milan Svoboda, Ph.D. z Přírodovědně-filozofické a pedagogické fakulty Technické univerzity v Liberci a další; ve spolupráci s Historickým ústavem FF UHK proběhly v posledních dvou letech dvě společné konference, jež byly určeny primárně mladým odborníkům a studentům obou pracovišť.² Kromě toho pod hlavičkou ÚSD přednášela v posledních třech letech řada významných evropských historiků, například prof. John Davis (Kingston University), prof. Igor Lukes (Boston University) prof. Marija

² První konference proběhla v dubnu 2008 v Hradci Králové (*Rok 1968 v mezinárodním kontextu*), druhá v dubnu 2009 na FF UK v Praze (*Migrace a emigrace v českém a mezinárodním kontextu*), třetí, pro rok 2010, je připravována znovu v Hradci Králové.

Wakounig (Universität Wien), dr. James Amelnag (Universidad Autonoma de Madrid), prof. Brigitte Mazohl (Leopold-Franzens Universität Innsbruck), prof. Jože Pirjevec (Přímořská univerzita Koper), dr. Rupert Quaderer (Liechtenstein Institut) a další, díky nimž mohli studenti rozšířit své znalosti, získané v rámci studia na FF UK.

V této souvislosti je třeba připomenout též skutečnost, že ve spolupráci s kolegy z Hamburské univerzity probíhá v Praze pod hlavičkou ÚSD každoročně společné kolokvium, jež je otevřeno rovněž pro studenty, a může proto – stejně jako výše uvedené přednášky – posloužit ke zpestření jejich výuky.³

III) Rozvoj vědecké činnosti

Jakkoli byla vědecká práce na Ústavu světových dějin FF UK v Praze vždy na vysoké úrovni, v posledních třech letech došlo v tomto ohledu k dalšímu zlepšení, o čemž vypovídá několik velmi dobře prokazatelných skutečností:

1) výtečná kvalifikační struktura pracoviště (podrobně viz první bod této koncepce);

2) zapojení všech členů ÚSD do stávajícího výzkumného záměru a výsledky jejich práce, které přispěly k jeho výbornému hodnocení; dokončení práce v rámci VZ proto pokládám za jednoznačnou prioritu vědecké činnosti členů ÚSD pro následující dva roky, stejně jako prezentaci výsledků jejich práce; pro následující tříleté období pokládám za velmi důležitou taktéž přípravu tzv. „vnitrofacultních výzkumných záměrů“, a to ve spolupráci s dalšími pracovišti FF UK;

3) zapojování doktorandů do vědecké práce ÚSD, zejména prostřednictvím VZ, specifického výzkumu (SV) a dalších grantů a projektů (GAČR, GAUK etc.); již samotná skutečnost, že se na VZ podílejí všichni členové ÚSD, nemluvě o projektech v rámci SV, naznačuje, že ústav jde správným směrem (jenom v posledním akademickém roce získali po předložení kvalitních projektů ze SV prostředky na svůj výzkum čtyři doktorandi ÚSD – PhDr. Petr Beránek, PhDr. Aleš Bříza, PhDr. Dušan Radovanovič a PhDr. Pavel Szobi); v následujícím období učiním vše pro to, aby zapojení členů ÚSD a doktorandů ústav do nejrůznějších projektů pokračovalo minimálně na stejné úrovni jako dosud;

4) úspěšnost při získávání grantů (GAČR, GAUK etc. – doc. Horčíčka, prof. Klusáková, doc. Kovář, doc. Županič; další, po mém soudu velmi kvalitní projekty, jsou podány [doc. Pelikán, prof. Skřivan aj.]); v této souvislosti musím konstatovat, že vzhledem k náročnosti pedagogické práce, zapojení do stávajících grantů, do VZ (SV) a do již zmíněné přípravy „vnitrofacultního výzkumného záměru“ v následujících třech letech masivní zapojení kolegů do dalších grantů a výzkumných projektů nepředpokládám; při důrazu na udržení vysoké kvality to ani není možné;

5) již zmíněné projekty s kolegy z Filozofické fakulty v Hradci Králové a s kolegy z Hamburské univerzity (viz druhá část této koncepce);

6) Seminář obecných a komparativních dějin se společně s dalšími univerzitními pracovišti a AV ČR podílel například na uspořádání mezinárodního semináře *Vnímání*

³ První společné kolokvium se konalo na FF UK v Praze v roce 2007 pod názvem *Die Wirkung der Eliten in der Diplomatie, Politik und Wirtschaft des 19. und 20. Jahrhunderts*, druhé v roce 2008 pod názvem *Auf dem Wege zum Ersten Weltkrieg* a prozatím poslední v roce 2009 pod názvem *The World after the Great War*. Tato spolupráce bude pokračovat i nadále.

prostoru: „naše a „jejich“ (červen 2007) na dalších projektech; nové projekty připravuje i pro následující období;

6) s ohledem na nutnost prezentovat výsledky práce ÚSD před odbornou veřejností počítám v zimním semestru akademického roku 2009-2010 s uspořádáním odborného kolokvia, na níž členové ústavu (+ jejich doktorandi a další spolupracovníci) seznámí kolegy s výsledky své práce;

7) rozsáhlá publikační činnost (monografie, sborníky, studie, články, účast na odborných kolokviích, konferencích, sympóziích a seminářích).

Další důležité poznámky

1) V posledních třech letech došlo k úspěšné transformaci dvou ročenek ústavu, a sice *Prague Papers on the History of International Relations* (hlavní editoři prof. Skřivan z ÚSD FF UK v Praze a prof. Arnold Suppan z Institut für Osteuropäische Geschichte der Universität Wien) a *Dvacátého století* (hlavní editoři doc. Martin Kovář a prof. Vladimír Nálečka z ÚSD FF UK v Praze), v časopisy, zařazené do seznamu vládních neimpaktovaných periodik, což pokládám za velký úspěch všech, kteří na této transformaci pracovali.

Skutečnost, že se na vydávání *Prague Papers* se již čtvrtým rokem podílí prestižní rakouská univerzita, dokazuje, jakému respektu a jaké vážnosti se ÚSD FF UK v zahraničí těší. O tomtéž vypovídá ochota předních evropských historiků podílet se na práci v redakčních radách obou periodik (viz jejich webové stránky, na něž naleznete odkaz na webových stránkách ÚSD).

Pokud jde o časopis *Dvacáté století – The Twentieth Century*, který počínaje rokem 2009 vychází dvakrát ročně (jarní číslo v českém, podzimní v anglickém jazyce), jedná o periodikum, jehož vznik (v podobě ročenky i časopisu) je sice spojen s ÚSD, současně se však k tomuto časopisu hlásí a při jeho vydávání spolupracují též Ústav Dálného východu FF UK, Ústav slavistických a východoevropských studií FF UK a Středisko iberoamerických studií FF UK; s dalšími pracovišti vedení ÚSD o jejich zapojení do práce v časopise jedná. Nejen z těchto důvodů jsem přesvědčen o tom, že vydávání takovéhoho mezioborového periodika může sloužit k prezentaci výsledků práce členů akademické obce FF UK jako celku.

2) Za potřebnou pokládám i nadále spolupráci jednotlivých členů ÚSD i ústavu jako celku s českými vědeckými a vědecko-pedagogickými historickými pracovišti a jejich předními osobnostmi (společné projekty, přednášky etc.; například FF Univerzity Palackého v Olomouci [prof. Barteček, doc. Miller], FPF Slezské univerzity v Opavě [prof. Jirásek, doc. Knapík]; FHS Univerzity v Hradci Králové [doc. Felcman, doc. Fukala], FP-HaP Technické univerzity v Liberci [dr. Svoboda, dr. Melanová], NF VŠE v Praze [doc. Skřivan, dr. Tajovský] atd.), celkový výčet by byl příliš dlouhý.

3) Pokud jde o zahraniční spolupráci, stejně jako před třemi lety bych pokládal za úspěch, kdyby se podařilo udržet a dále rozšířit její současnou úroveň (studijní a přednáškové pobyty v rámci meziuniverzitní [mezifakultní] spolupráce, společnou ediční činnost, společné konference, semináře a další projekty).

4) V této Koncepci kandidáta na vedoucího základní součástí se již v žádném ohledu nezmiňuji o dalších rozvoji Historického kabinetu, který v předchozím roce přešel pod Knihovnu FF UK v Praze.

IV) Výhled do dalších oblastí rozvoje

1) Ústav světových dějin je zcela samostatné, suverénní pracoviště v rámci FF UK v Praze; v České republice je pak naprosto unikátní s ohledem na své zaměření (světové a obecné dějiny). Vzhledem k těmto skutečnostem pokládám za prioritu svého dalšího působení v čele ústavu a za naprosto zásadní věc jeho další rozvoj (včetně zachování jeho samostatné existence).

2) Ústav světových dějin přirozeně spolupracuje s dalšími historickými ústavu FF UK, konkrétně s Ústavem českých dějin a s Ústavem hospodářských a sociálních dějin (zejména v rámci platných akreditací i v rámci stávajícího VZ) a předpokládá tuto spolupráci i nadále.

Nejedná se však o spolupráci výhradně s nimi. Partnery ÚSD jsou všechna další pracoviště FF UK, jejichž vědecká a pedagogická činnost se nějakým způsobem dotýká světových a obecných dějin – v první řadě se jedná o Středisko iberoamerických studií, dále pak o Ústav slavistických a východoevropských studií, Ústav Dálného východu, Ústav etnologie, Ústav anglofonních literatur a kultur, Katedru pomocných věd historických a archivního studia a další („institucionální platformou“ pro tuto spolupráci by měl být zejména výše zmíněný časopis *Dvacáté století – The Twentieth Century*); právě s těmito pracovišti hodlá ÚSD spolupracovat při přípravě „vnitrořadních výzkumných záměrů“.

3) Předpokládám, že Ústav světových dějin bude vzhledem k vysoké odbornosti svých členů a výtečné kvalifikační struktuře spolupracovat s dalšími základními součástmi FF UK nejen v oblasti vědecké, nýbrž i v pedagogické činnosti (případně pomáhat při zajišťování akreditací). Jako příklad lze uvést působení doc. Pelikána coby zástupce ředitele Ústavu slavistických a východoevropských studií, pedagogickou činnost doc. Stellnera a dr. Tumise tamtéž, spolupráci prof. Nálevky se Střediskem iberoamerických studií, doc. Horčíčky s Ústavem translologie atd.

V Praze, 1. října 2009
Doc. PhDr. Martin Kovář, Ph.D.